

Також, великі фінансові вливання в подібні партійні бізнес-проекти можуть надходити від представників, так званих, олігархічних кіл, які ведуть боротьбу за владу і вплив на політикум.

Представниками, так званого, олігархату вноситься певна фінансова частка в бюджет партійного бізнес-проекту, тоді така політична партія отримавши представництво в парламенті, або в органах місцевого самоврядування здійснює лобіювання інтересів свого спонсора, відпрацьовуючи отримані фінансові ресурси.

Перший варіант такого фінансування політичних партій-проектів є більш розповсюдженим. Він дає змогу власникам партійного проекту відчувати себе більш самостійними аніж у випадку з другим варіантом.

І звісно ж, що у всіх цих іграх політики з бізнесом, простий народ з його потребами та інтересами майже не береться до уваги.

Ващенко Євгенія Андріївна

Херсонський національний технічний університет

Олійник Наталія Миколаївна

Кандидат технічних наук, доцент

Херсонський національний технічний університет

Макаренко Сергій Миколайович

Кандидат економічних наук

Херсонський державний університет

СУЧАСНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

В сучасних умовах особливо важливим для підприємств є збереження конкурентоспроможності продукції та забезпечення стабільного прибутку. Тому особливо важливим є правильний вибір та впровадження методу управління витратами, адже від цього залежить функціонування та розвиток підприємства в майбутньому.

Виділяють такі сучасні методи управління витратами, передумовою виникнення яких став постійний пошук альтернатив для оптимального рівня затрат і забезпечення їх стабільності:

1. «Стандарт-костинг» – це метод управління витратами, головним змістом якого є створення норм і нормативів, яких підприємство має дотримуватися. На їх основі планується обсяг затрат на виробництво та збут продукції, складається калькуляція собівартості виробу для встановлення ціни тощо.

Недоліками «стандарт-костингу» є:

- незручність розрахунку стандартів на кожне замовлення, якщо підприємство виконує великі обсяги різноманітних за типом та характером замовлень за короткий період часу;

- ускладнення обчислень вартості залишків готової продукції на складах та незавершеному виробництві, що спричинено інфляцією та зміною рівня цін на ринках [1].

2. «Директ-костинг» – це метод управління витратами, суть якого полягає в поділі витрат на змінні та постійні, передбачає ведення обліку цих витрат за їх носіями, видами та місцями виникнення, а також прийняття управлінських рішень за допомогою аналізу результатів діяльності та затрат. Проте виокремлення постійних витрат викликає серйозні складнощі при використанні «директ-костингу» [2].

3. «Кайдзен-костинг» характеризується поступовим і безперервним процесом вдосконалення, запорукою чого є активна участь всього персоналу в господарській діяльності підприємства. Головним недоліком цієї системи є те, що без значної мотивації робітник не буде зацікавлений у виконанні поставлених керівництвом задач, спрямованих на оптимізаційні процеси кожного робочого місця [3].

4. «Таргет-костинг» полягає в управлінні витратами на базі цільової собівартості, тобто різниці між цільовою ціною та бажаним розміром прибутку на етапі розробки нового продукту.

Перевагами даного методу є те, що намагання менеджерів та службовців досягти цільової собівартості призводять до виявлення неординарних рішень в ситуаціях, де необхідне інноваційне мислення. Недоліком «таргет-костингу» є те, що між різними працівниками та підрозділами повинні бути тісні взаємовідносини для ефективного застосування цього методу.

5. «Кост-кілінг» знають як доволі жорстку систему управління витратами, спрямовану на швидке зменшення затрат підприємства без нанесення шкоди його господарській діяльності. Оперативна мінімізація витрат підприємства є перевагою «кост-кілінгу», а жорсткість, що ним передбачена, є недоліком, тому що витрати зменшуються, в першу чергу, за рахунок заробітної плати та скорочень чисельності працівників.

Дослідження показало, що на сьогоднішній день є доволі велике розмаїття методів управління витратами. Гармонійне та вдале комбінування декількох методів може забезпечити оптимізацію рівня витрат підприємства.

Список використаних джерел:

1. Аткинсон Э.А. Управленческий учет / Э.А. Аткинсон, Р.Д. Банкер, К.С. Роберт, Я.С. Марк. – [3-е изд.]. – М.: Изд. дом «Вильямс», 2005. – 238 с.
2. Голубовський Л.В. Аналіз сучасних методів управління витратами / Л.В. Голубовський // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 1 (26). – С. 187-192.
3. Нічитайлова Н.С. Концепція кайзен як маловитратний інструмент впровадження системи екологічного менеджменту / Н.С. Нічитайлова // Механізм регулювання економіки. – 2009. – № 3 (2). – С. 157-161.

Михаліцька Наталія Ярославівна

Кандидат наук з державного управління, доцент
Львівський державний університет внутрішніх справ

Верескля Мар'яна Романівна

Кандидат педагогічних наук
Львівський державний університет внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ

Економічна безпека держави – це сукупність умов і чинників, що гарантують незалежність національної економіки, її стабільність і стійкість, здатність до постійного оновлення та удосконалення.

Основною метою забезпечення економічної безпеки є реалізація національних інтересів через розвиток національної економічної системи як матеріальної основи життєдіяльності. Економічна безпека держави є надсистемою, до якої входять системи різних галузей життєдіяльності й розвитку людини, суспільства, держави і довкілля: сировинно-ресурсна, енергетична, фінансова, інвестиційна, воєнно-економічна, інформаційна, екологічна, демографічна, соціальна, продовольча тощо.

Корупція в економіці досягла такого рівня, що є реальною загрозою національній безпеці. Це один із наслідків втрати контролю над виконанням економічних реформ. Саме вона сприяє „тінізації” економіки, підриву довіри громадян до влади, зниженню міжнародного авторитету нашої держави, зменшенню іноземних інвестицій в економіку, тощо.

Загрозами економічній безпеці держави слід вважати фактори, що безпосередньо чи у перспективі унеможливають або ускладнюють реалізацію національних економічних інтересів, створюючи перешкоди на шляху нормального розвитку економіки і безпеку незалежному державному існуванню та добробуту народу.

Протягом останніх років корупція в Україні набуває дедалі небезпечнішого характеру, стрімко зростають масштаби її поширення. Корупція намагається охопити не тільки економіку, але і політику. В результаті країна і суспільство потерпають від гігантських збитків. Ефективність ринкової економіки різко знижується, а існуючі демократичні інститути руйнуються. Збільшується економічна і політична нерівність населення, бідність, зростає соціальне напруження. Під загрозу ставиться цілісність країни і збереження її конституційного